

Libris

Musculița-Bâzuliță

Respect pentru oameni și cărți

Musculița-Bâzuliță
Și-a spoit cu-argint rochiță,
Peste dealuri a pornit,
O comoară a găsit.
S-a dus Musca la bazar
Și a luat un samovar.

Gândăcei mulți a chemat
Și cu drag i-a ospătat.
– Gâzulițe, hai, intrați,
Din ceai dulce să gustați!
Gâzulițele-au venit,
Ceaiul dulce l-au servit,
Musculița minunată
A fost iar omagiată!

Dintre frunzele de izme
Respect pentru ormeniștii cărții
Ploșnița-i aduse cizme.
A venit la sărbătoare
O albină din ponoare,
Miere Bâzei i-a adus
De pe-o floare din Apus.
Sărbătoarea-n toi era,
Oastea toată se distra.

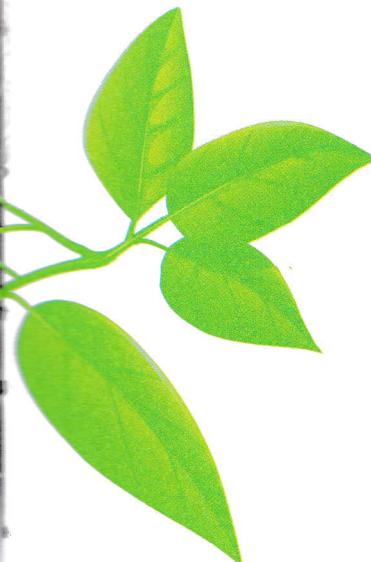

Când, deodată, ușurel,
Un Păianjen subțirel
Musculița a-nșfăcat-o,
A legat-o, a bruscat-o,
Aoleu! I-a rupt rochița!
Vai, sărmana Musculiță!

Respectări în fața nemini și cărțile
– Oaspeți scumpi, ce aşteptați?
Vă implor să m-ajutați!
Cu mult drag eu v-am primit,
Cu ceai dulce v-am servit.
Săriți toți ca niște frați,
De Păianjen mă salvați!

Dar gândacii, năuciți,
Alergau cam zăpăciți:
Prin unghere, năzdrăvanii,
S-au dosit ca şobolanii.
Buburuza, colo, sus,
Sub o frunză s-a ascuns.
Licuricii-licuricii
Şi-au acoperit sclipicii,
Un bondar, cam hoinar,
S-a pitit după arțar.
Tăinuit sta ca un laş
Sub trifoi un greieraş.
Fluturele sta chitic,
Făr'să fâlfâie un pic.

Dar Păianjenul nu sta,
Musca strâns el o legă,
Aripioarele-i rupea
Rău de tot o chinuia.
Musculiţa greu ofta,
Iar Păianjenul râdea:
– Ha-ha-ha! Ha-ha-ha!
Ai picat pe mâna mea!
Ha-ha-ha! Ha-ha-ha!
Nimeni nu te va salva!

Respect pentru natură
Dar, deodată, dintr-o parte,
Un Tânăr în plină noapte,
Bâzând se-apropia
Cu dârzenie spunea:

– Eu, frumoaso, te-oi salva!
Sabia mi-am ascuțit!
Piei, Păianjen nesimțit!
Și, cu-o lovitură-ndat,
Răul e decapitat!

